

Luottamus yksin Kristukseen

Muistoja: *”Minä tahdon tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemisensa voiman ja tulla hänen kaltaiseksi osallistumalla hänen kärsimysiinsä ja kuolemaansa. Ehkä silloin saan myös nousta kuolleista.” (Fil. 3:10–11.)*

Avaintekstit:

Fil. 3:1–16;
Room. 2:25–29;
Joh. 9:1–39;
Ef. 1:4, 10;
1. Kor. 9:24–27.

Jokin meissä herättää epäilyksiä koskien pelastusta yksin uskon kautta, ilman lain tekoja. Toisin sanoen, jostain syystä meillä kaikilla on taipumus nojautua tekoihimme, ikään kuin ne voisivat lisätä jotakin pelastukseemme. Paavali käsittelee tätä asiaa varsin silmiinpistävällä tavalla voimakkaassa polemiikissa niitä vastaan, jotka väittävät, että ympärileikkaus on välttämätön pelastukselle.

Estääkseen sen, että jotkut saattaisivat pitää tekojaan, kuten ympärileikkausta, osana pelastustaan, Paavali tekee selväksi, että vanhurskaus on Kristuksen antama lahja, joka tulee uskon kautta, ei lain kautta. Vaikka ympärileikkaus ei ehkä ole nykyään ongelma, sen taustalla oleva periaate on varmasti sitä.

Protestanttinen uskonpuhdistus alkoi juuri tästä kysymyksestä: uskon ja tekojen osasta Kristuksen seuraajan kokemuksessa. Lopulta Kristus on meille kaikki, uskon alkaja ja täyttävä (Hepr. 12:2, VKR). Jos prioriteettimme ovat oikeassa järjestyksessä, elämme varmana Jumalan rakkaudesta ja nautimme pelastuksen lupauksesta jo nyt, samalla kun emme ”luota lihaan” (Fil. 3:3, VKR/RK 2012).

ILOITSEMI- NEN HERRASSA

Lue Fil. 3:1-3. Mitä positiivista ja negatiivista Paavali sanoo tässä, ja miten ne liittyvät toisiinsa? Miten hän kuvaa uskovia?

Paavali aloittaa hyvin positiivisella sävyllä ja kuulostaa melkein siltä kuin hän olisi päättämässä kirjeensä. Siihen hän ei ole kuitenkaan vielä valmis. Hän palaa yhteen tämän kirjeen pääteemoista: iloittamiseen Herrassa. Hän antaa siihen useita syitä. Tärkeintä on se, että luotamme Kristukseen, emmekä itseemme, ”kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan” (Fil. 3:3, VKR). Kuka meistä ei ole jollain tavalla oppinut kantapään kautta, ettei lihaan pidä luottaa?

Tällaista vahvaa varoitusta ei löydy mistään muualta Raamatusta. Ilmeisesti filippiiläiset tiesivät hyvin, mihin uhkaan Paavali viittasi. Varoitus ei näytä viittaavan kolmeen erilliseen ongelmaan, vaan kolmella eri tavalla kuvattuihin väärän opetuksen opettajiin.

Pahoja tai uskonnettomia ihmisiä Israelissa kutsuttiin joskus ”koiriksi” (Fil. 3:2; vrt. Ps. 22:17; Jes. 56:10; Matt. 7:6; 2. Piet. 2:21-22). Vääriä opettajia voitiin myös kuvailla osuvasti kelvottomiksi työntekijöiksi. Viitattaessa heihin pilalle leikattuina (Fil. 3:2) osoitetaan, että he yrittivät pakottaa pakanuudesta kääntyneet uskovat ympärileikattaviksi sekä Galatiassa ja muualla, mikä oli vastoin Jerusalemin kokouksen päätöstä (ks. Ap. t. 15).

Mielenkiintoista, että yksi ratkaisu hengellisiin haasteisiin, mukaan lukien väärin opetusten leviäminen, näyttää olevan Herrassa iloittaminen (Fil. 3:1; vrt. Fil. 4:4).

Kaikki, mistä iloittamme, tuo meille iloa (kuten suomen kielessä, myös kreikan kielessä nämä kaksi sanaa ovat sukulaissanoja). Jumala haluaa meidän olevan iloisia, ja hänen sanansa on eräänlainen ohjekirja todelliseen onnellisuuteen ja kestävään iloon. Tähän sisältyvät Jumalan armon vastaanottaminen (Ps. 31:8, VKR); Jumalaan turvaaminen (Ps. 5:12); Jumalan teoista riemuitseminen (Ps. 9:15); Jumalan säädösten omaksuminen elämäntavaksemme (Ps. 119:15), mukaan lukien sapatti (Jes. 58:13-14); riemuitseminen hänen sanastaan (Ps. 119:162); ja Jumalan mielen mukaisten lasten kasvattaminen (Sananl. 23:24-25).

Elämä voi olla hyvin vaikeaa meille kaikille, riippumatta siitä, kuinka hyvin asiat tällä hetkellä menevät. Vaikka asiat eivät menisikään hyvin, mistä asioista voit ja mistä sinun pitäisi iloita? Mikä estää sinua tekemästä niin?

PAAVALIN "MENNEI- SYYS"

Kristityksi kääntyneen on tavallista ajatella elämäänsä ennen Jeesuksen vastaanottamista sekä sen jälkeen, aivan kuten Paavali tekee Filippiäiskirjeen 3. luvussa. Siitäkin huolimatta, oli se sitten oikein tai väärin, puhumme joskus ei-kristityistä "hyvinä ihmisinä". Ainakin maailman mittapuulla monet heistä todellakin ovat sitä. Sen sijaan Jumalan mittapuulla kukaan ei ole, eivät edes kristityt.

Fil. 3:4-6 Paavali mainitsee monia asioita, joista hän oli kerran ollut ylpeä. Mitä ne ovat? Miten kuvailisit "hyvää" omassa elämässäsi (menneisyydessä ja nykyisyydessä)?

Paavali asettaa epäsuorasti vastakkain väärää oppia levittävät uskovat juutalaiset ja ympärileikkaamattomat uskovat, jotka luottavat pelastuksensa täysin Kristukseen varaan, eivätkä nojaa pelkkiin ihmisten tekoihin, kuten ympärileikkaukseen (ks. Hepr. 6:1; Hepr. 9:14; vrt. Room. 2:25-29). Vaikka Paavalin menneisyys ja sukutausta olisivat olleet varsin vaikuttavia hänen juutalaisille heimoveljilleen, mikään näistä asioista ei tuonut lisäarvoa hänen pelastukseensa. Itse asiassa ne jopa hidastivat sitä, koska ne sokaisivat hänet joksikin aikaa näkemästä sitä, että hän tarvitsi Kristusta.

Paavaliala ei ollut vain ympärileikattu – hän oli "kahdeksannen päivän mies". Tämä tarkoittaa sitä, että hän oli syntynään israelilainen kuuluen liiton kansaan ja että hänet oli ympärileikattu kahdeksantena päivänä. Lisäksi hän oli Benjaminin heimoa, jonka alueeseen kuului joitakin Israelin tärkeimpiä kaupunkeja. Paavali ei vain osannut hepreaa, vaan Gama-lielin oppilaana (Ap. t. 22:3; Ap. t. 26:4-5) ja fariseuksena hänellä oli varmasti syvällinen tietämys laista ja siitä, miten sitä ainakin perinteen mukaan tuli soveltaa.

Paavali oli niin kiivas lain puolustaja, että hän vainosi seurakuntaa, koska hän koki sen uhkaavan juutalaista elämäntapaa, jonka hän uskoi olevan lain mukaista. Mielenkiintoista, että vaikka Paavali oli "syytön" ihmisten mittapuun mukaisen "vanhurskauden" kannalta, hän tajusi, että laki oli itse asiassa paljon syvällisempi ja vaativampi kuin hän oli voinut kuvitella, ja että ilman Kristusta hän oli lain edessä tuomittu.

Vertaa Room. 7:7-12 ja Matt. 5:21-22, 27-28. Mikä on Jeesuksen ja Paavalin keskeinen ajatus laista, ja miksi "usko Kristukseen" (Fil. 3:9) on lain sijaan ainoa vanhurskauden lähde? Kuinka hyvin noudatat lakia, siis sillä tavoin kuin sitä pitäisi noudattaa?

ASIAT, JOILLA ON MERKITYSTÄ

Asiat, joista Paavali oli aiemmin ylpeä, olivat itse asiassa uskon esteitä. Ne estivät häntä näkemästä, että hän tarvitsi Kristusta. Paavali käyttää kaupankäynnin, voiton ja tappion, kieltä kuvaamaan hengellistä tilannettaan ennen uskoa. Vaikemme halua ajatella sitä paljoakaan, jokaisella ihmisellä on "hengellinen tilikirja". Paavalin tilikirja mitattiin sen ajan juutalaisten arvojen eikä Jeesuksen opettamien raamatullisten arvojen mukaan.

Käännyttyään Paavalin hengellinen tilikirja näytti hyvin erilaiselta, koska sen arvojen mittari oli muuttunut draamattisesti juutalaisuuden "valuutasta" "taivaan valuuttaan".

"Se, joka on laskeutunut taivaasta, voi puhua taivaasta ja kuvata oikein ne asiat, jotka ovat taivaan valuuttaa ja kantavat hänen kuvaansa ja leimaansa. Hän tuntee vaaran, joka uhkaa niitä, joita hän tuli nostamaan alennustilasta ja korottamaan vierelleen valtaistuimelleen. Hän osoittaa, milaista turmiota on tuhlata kiintymystä arvottomiin ja vaarallisiin kohteisiin. Hän pyrkii kääntämään mieleemme maallisesta taivaalliseen, jotta emme hukkaa aikaa, kykyä ja mahdollisuuksia turhuuksiin." – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 1.7.1890.

Ensimmäisen vuosisadan juutalaisessa maailmassa Paavali oli ollut nopeasti nouseva tähti, kunnes hän sokaisui nähdessään kirkastuneen Jeesuksen Damaskoksen tiellä (Ap. t. 9), jolloin hänen hengellinen näkökykynsä korjaantui, ja hän näki selvästi.

Joh. 9 kerrotaan toisesta miehestä, joka oli sokea mutta sitten näki Jeesuksen selvästi. Jeesus sanoi tulleen maailmaan, jotta "sokeat saavat näkönsä ja näkevistä tulee sokeita" (Joh. 9:39). Miten tämä periaate voisi soveltua omaan elämäsi?

Mikä voisi olla arvokkaampaa kuin ikuinen elämä taivaassa ja uudessa maassa? Silti maailmalliset arvot sokaisevat hyvin monet tältä todellisuudelta. Täällä arvostettujen asioiden (ks. Matt. 13:22; Luuk. 4:5-6; 1. Joh. 2:16) ja taivaassa arvostettujen asioiden – Kristuksen kaltaisuuden ja ihmisten pelastamisen – välillä on luontainen kilpailu.

Maailma voi sokaista meidät hengellisiltä totuuksilta ja siltä, mikä on todella tärkeää. Mikä on avain siihen, että pidämme katseemme keskittyneenä siihen, mikä on todella tärkeää?

KRISTUKSEN USKO

Paavalin tärkein asia ei saa jäädä huomaamatta. Hän koki Damaskoksen tiellä ihmeellisen vaihtokaupan, jossa hän vaihtoi vanhan, lakiin perustuvan elämänsä, Kristuksen läsnäoloon, että "voittaisin omakseni Kristuksen ja minut havaittaisiin olevan hänessä" (Fil. 3:8-9, VKR).

"Oleminen hänessä", eli oleminen Kristuksessa, on mielenkiintoinen ilmaus. Lue Ef. 1:4; 2. Kor. 5:21; Kol. 2:9 ja Gal. 2:20. Mitä ajattelet Paavalin tarkoittavan tällä ajatuksella näiden jakeiden perusteella?

Paavalin viittaus Kristuksessa olemiseen on ollut laajasti keskustelun aiheena. Ei ole yllättävää, että ehkä paras selitys sille löytyy Paavalilta itseltään: "– joka oli määräjän tullessa toteutuva: hän oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaassa ja maan päällä." (Ef. 1:10.) Tämä on ollut Jumalan tarkoitus alusta asti. Paavali selventää, miten se tapahtuu: "Jumalan vaikutusta on se, mitä te Kristuksessa Jeesuksessa olette. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi." (1. Kor. 1:30.)

"Kristuksessa oleminen" käsittää kaiken, mitä pelastussuunnitelma sisältää: hengellisen älykkyyden (viisauden) heräämisestä, uskon kautta vanhurskauttamiseen, valmistautumiseen taivasta varten (pyhitys) ja lopulta kirkastumiseen Kristuksen toisessa tulemisessa (lunastus). Pelastus on Kristuksen työtä alusta loppuun – meidän puolestamme ja meissä. Kun siis saamme Kristuksen, meillä on kaikki, mitä tarvitsemme.

Lue Fil. 3:9. Mitkä kaksi asiaa Paavali asettaa vastakain, ja miksi on tärkeää aina muistaa tämä vastakainasettelu?

Kuten Paavali tajusi, oma "vanhurskaus" ei ole todellista vanhurskautta, koska laki ei voi antaa elämää (ks. Gal. 3:21-22); vain Kristus voi sen antaa uskon kautta. Eikä minkä tahansa uskon. Loppujen lopuksi myös pahat henget uskovat ja vapi-sevat (Jaak. 2:19). Ainoa pelastava usko on Kristuksen usko. Vain *hänen* uskonsa on ollut täysin kuuliainen ja *voi olla* kuuliainen. (Kreikankielinen sana usko, *pistis*, tarkoittaa myös uskollisuutta.) Joten jos olemme Kristuksessa ja hän elää meissä (Gal. 2:20), elämme *hänen* uskostaan uskoessamme hänen.

VAIN YKSI ASIA - KRISTUKSEN TUNTEMINEN

Lue Fil. 3:10-16. Mitkä ovat Paavalin tärkeimmät ajatukset näissä jakeissa?

Aivan varmasti ei ole mitään tärkeämpää kuin tuntea Kristus, mikä lopulta takaa sen, että hän tuntee meidät ja tunnustaa meidät Isän edessä (ks. Matt. 7:21-23; Matt. 10:32-33). Kuinka voimme tuntea hänet? Hänen kirjoitetun sanansa kautta – lukemalla sitä ja elämällä sen mukaan. Emme voi tuntea häntä kasvotusten, kuten opetuslapset tunsivat. On kuitenkin mielenkiintoista, että tästä huolimatta opetuslapset eivät ymmärtäneet Jeesuksen sanoja, mikä korostaa Pyhän Hengen ohjauksen tarvetta (ks. Joh. 16:13). Mitä paremmin tunnemme hänet, sitä lähemmäksi pääsemme häntä, koska koemme ”hänen ylösnousemisensa voiman” (Fil. 3:10), joka nostaa meidät uuteen elämään (Room. 6:4).

Toinen tapa, jolla pääsemme lähemmäksi Jeesusta, on osallistua ”hänen kärsimyksiinsä” (Fil. 3:10). Jokainen kohtaamamme koettelemus, jokainen eteen tullut tuskallinen kokemus, auttaa meitä ymmärtämään ja arvostamaan enemmän sitä, mitä Jeesus koki meidän edestämme, ja myös ymmärtämään häntä ja hänen tahtoaan selkeämmin.

Kolmas tapa päästä lähemmäksi häntä on ponnistella eteenpäin kohti voittajan palkintoa (Fil. 3:14). Mikä tämä tavoite on? Se on käännös sanasta *skopos*, joka viittaa juoksukilpailun maaliin ja voittajalle myönnettävään palkintoon. Paavali kutsuu sitä palkinnoksi, ”johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa” (Fil. 3:14, VKR). Aivan kuten Kristus kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta nousi taivaaseen, Jumala kutsuu meitä vastaanottamaan saman taivaallisen palkinnon – ikuisen elämän.

Emme tietenkään ole vielä saavuttaneet sitä. Emme tule kokonaan täydellisiksi, ennen kuin alennustilainen ruumiimme muuttuu hänen ”kirkastuneen ruumiinsa kaltaiseksi” (Fil. 3:21). Tuntemalla hänet ja kutsumalla hänet olemaan läsnä joka päivä elämässämme, pyrimme kohti tavoitetta olla kaikin tavoin Jeesuksen kaltaisia jo nyt. Tämä on se ”yksi asia”, johon myös Paavali keskittyi. Aivan kuten juoksukilpailussa (ks. 1. Kor. 9:24-27), emme kiinnitä huomiota siihen, missä olemme olleet tai kuka seuraa meitä. Keskitymme yksinomaan siihen, mikä on edessämme – taivaalliseen palkintoon, joka odottaa meitä. Mielikuva on eloisa: juoksija keskittyy täysin maaliin, jännittää jokaisen lihaksen ja nojaa eteenpäin saavuttaakseen maalilinjan.

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Sen, joka haluaa kasvattaa itselleen lujan, tasasuhtaisen luonteen, sen, joka haluaa olla tasapainoinen kristitty, on annettava kaikki ja tehtävä kaikki Kristuksen hyväksi, sillä Lunastaja ei hyväksy jaettua palvelusta. Joka päivä hänen on opittava antaumuksen merkitys. Hänen on tutkittava Jumalan sanaa, opittava ymmärtämään sen merkitys ja toteltava sen ohjeita. Näin hän voi täyttää kristillisen nuhteettomuuden mitan. Päivästä toiseen Jumala työskentelee hänen rinnallaan kasvattaen luonnetta, jonka on määrä kestää viimeisen koetuksen hetkellä. Ja päivästä toiseen uskova suorittaa ihmisten ja enkeleiden edessä ylevää koetta, joka osoittaa, mitä evankeliumi voi tehdä langenneiden ihmisolentojen hyväksi." (6AO 331.)

"Yljän tuloa odottavien tulee sanoa ihmisille: 'Katso, teidän Jumalanne!' Armollisen valon viimeiset säteet ja maailmalle julistettava viimeinen armonsanoma on hänen rakastavan luonteensa ilmoittamista. Jumalan lasten tulee ilmaista hänen kirkkauttaan. Heidän tulee omassa elämässään ja luonteessaan ilmentää, mitä Jumalan armo on tehnyt heidän hyväkseen.

Vanhurskauden auringon valon on päästävä loistamaan hyvinä tekoina - totuuden sanoina ja pyhyiden tekoina." (KV 305.)

Keskustelunaiheita:

1. Pohdi tarkemmin kysymystä Herrassa iloitsemisesta. Huomaa, että siinä ei sanota, että sinun tulee iloita koettelemuksissasi (vaikka sekin on raamatullista), vaan Herrassa. Miksi on niin tärkeää pitää aina mielessä Herra, hänen hyvyytensä, voimansa, rakkautensa ja pelastuksensa? Miten tästä olisi sinulle suuresti hyötyä elämän väistämättömissä koettelemuksissa?

2. Huomaa, kuinka yllä olevat lainaukset kuvaavat "hyviä tekoja". Miksi tämä armon tehtävä on niin tärkeä, kun odotamme Kristuksen pikaista paluuta? Toisin sanoen, vaikka emme pelastu hyvillä teoilla, pelastummeko todella, jos emme tee niitä?

3. Pohdi tarkemmin ajatusta siitä, ettei pidä luottaa lihaan. Mitä se tarkoittaa? Miksi emme saisi luottaa siihen? Eikö lihamme ole lahja Jumalalta?